

Režiser Metod Pevec, predsednik Aipe, Zaveza za uveljavljanje pravic avtorjev, izvajalcev in producentov avdiovizualnih del, je dejal, da si želijo znižati stroške, da bi ostalo več denarja za avtorje in producente, vendar morajo plačevati odvetnike.

AIPA, pralnica stricev iz ozadja?

OBJAVA
4. 12. 2012

Tekst: **Biserka Karneža Cerjak** Foto: **Primož Lavre**
biserka.karneza.cerjak@reporter.si

Kako razumeti to, da so se mnogi slovenski avtorji in soavtorji umetniških del ob podpisu producerske pogodbe odrekli svojim avtorskim in drugim pravicam pri avdiovizualnih delih, kljub temu pa so še vedno prepričani o upravičenosti do posameznih izplačil? Prav zato so z navdušenjem podprli ustanovitve nove kolektivne organizacije AIPA, prek katere naj bi se uveljavljale pravice avtorjev, izvajalcev in producentov avdiovizualnih del Slovenije.

Odvetniška družba Grčar, o.p., d.o.o.
Šutna 52
1240 Kamnik
Slovenija
www.odvetniki-grcar.si

T: +386 (0)1 839 75 78
F: +386 (0)1 839 75 79
M: +386 (0)31 659 000
M: +386 (0)41 651 175
E: info@odvetniki-grcar.si

Družba je vpisana pri Okrožnem sodišču v Ljubljani,
vložek številka: 1/34620/00
Matična številka: 1623613
ID za DDV: SI87593084
TRR odprt pri SKB, d.d.: 03171-1086351128

Da bi v Sloveniji preprečili zelo razvejeno piratsko predvajanje TV-programov prek kablinskih sistemov, je SAZAS na pobudo Evropske komisije in vlade RS leta 2000 dobil začasno dovoljenje za zastopanje pravic avdiovizualnih ustvarjalcev.

Matjaž Zupan, predsednik Združenja SAZAS, je s podpisom pogodb z EBU, zdaj VG Media, in Agico, začel pobirati denar od kablinskih operaterjev. Z njim so bili poplačani producenti avtorskih del, ki so se predvajala v TV-programih prek kablinskih sistemov.

Žal se danes vedno bolj razkriva, da so Aipe ustanovila neobstoječa združenja, akterji pa naj bi z zavajajočimi in v resnici neuresničljivimi obljubami o izplačilih za avtorske pravice le prikrili prave namene. Ali gre v resnici za še eno pralnico denarja stricov iz ozadja? V zakonu o avtorskih in sorodnih pravicah je v 107. členu, ki govori o pogodbi o filmski produkciji, jasno zapisano: Avtorji ob sklenitvi pogodbe o filmski produkciji prenesajo na filmskega producenta vse svoje materialne avtorske in druge pravice na avdiovizualnem delu, če ni s pogodbo določeno drugače. To pomeni, če ponazorimo s primerom, da filmski režiser, ki skrbi za umetniško podobo filma, prenese s podpisom pogodbe vse avtorske in druge pravice na producenta. Režiser tako ni več imetnik materialnih avtorskih (denarnih) in drugih pravic, zato tudi ni upravičen do dodatnih izplačil v primeru nadaljnega trženja filma, temveč producent.

Neobstoječi ustanovitelji

Tak podpis pogodbe je po svoje razumljiv, saj je režiser za opravljeno delo poplačan, medtem ko je producent za to, da je bilo mogoče snemanje filma, moral najprej zbrati denar, nato poskrbeti za izdelavo avdiovizualnega dela, hkrati je prevzel tudi odgovornost za finančni uspeh ali polom filma. V pogodbi je lahko določeno tudi nekoliko drugače, na primer tako, da je režiser še vedno upravičen do uveljavitve pravic, ker se je tako dogovoril s producentom filma, če mu ta morda ni izplačal celotnega zneska za opravljeno umetniško delo, vendar gre pri tem le za majhen, morda največ desetodstotni delež pravic. Tako v svetu kot pri nas je podpis pogodbe o filmski produkciji, s katero se avtorji (soavtorji) pravic odrečejo svojim pravicam, povsem običajen, zato je toliko bolj presenetljivo, da podpisniki takih pogodb pričakujejo, da bodo za pravice, ki so se jim odrekli s pogodbo, še vedno prejeli dovolj veliko nadomestilo. Njihove želje

so postale toliko večje ob ustanovitvi Aipe, Zavoda za uveljavljanje pravic avtorjev, izvajalcev in producentov avdiovizualnih del Slovenije, kjer so, kot se vedno bolj potrjuje v praksi, obljubljali nemogoče. To lahko razumemo, če vemo, da gre za kolektivno organizacijo, ki so jo dejansko ustanovila neobstoječa združenja. V Ajpesu (Agenciji za javnopravne evidence in storitve) jih boste, razen enega, iskali zaman. Kot je razvidno iz statuta z dne 22. junija 2007, so bili med ustanovitelji zavoda AIPA Matjaž Žbontar v imenu neobstoječega Giza slovenskih filmskih producentov, Sreten Živojinović v imenu neobstoječega Zvisa – Združenja videogramske industrije Slovenije – video založniki, Janko Čretnik v imenu neobstoječega Združenja videogramske industrije Slovenije – distributerji, Sebastijan Artič v imenu neobstoječega Združenja neodvisnih producentov ter Milan Ljubič v imenu Zavasa – Združenja avtorjev avdiovizualnih del Slovenije, ki je bil v tem primeru edino obstoječe združenje, a se je čudežno ukinito z dnem, ko je AIPA dobila za svoje delovanje dovoljenje Urada RS za intelektualno lastnino.

Uporabniki kot zaščitniki

Še bolj kot »virtualna« združenja so zanimiva in zgovorna imena oseb, ki naj bi z ustanovitvijo Aipe poskrbela za »virtualno« zaščito avtorjev, izvajalcev in producentov avdiovizualnih del. Sreten Živojinović kot so-ustanovitelj Aipe naj bi veljal za poslovnega partnerja zakonitega zastopnika največjega kablinskega operaterja Telemacha, kjer so za Slovenske novice zatrtili, da »s tem gospodom nikoli niso bili v kakršnemkoli kontaktu«. Jim lahko verjamemo, če pa je iz podatkov Ajpesa razvidno, da sta kot zastopnika podjetja v stečaju Taped Pictures navedena direktor Telemacha Dragan Šolak in so-ustanovitelj Aipe Sreten Živojinović? Take povezave med Telemachom in Aipo so zelo nenavadne in težko razumljive, če vemo, da mora Telemach kot uporabnik skupaj z

drugimi kablinskimi operaterji Zavodu AIPA in Zavodu IPF (Zavod za uveljavljanje pravic izvajalcev in proizvajalcev fonogramov Slovenije) plačevati avtorska nadomestila. Tudi Sebastijan Artič kot lastnik TV Golica in TV Charlie sodi med uporabnike avtorskih pravic, ne pa med zaščitnike, to potrjujejo celo izgubljeni spori na sodišču zaradi kratenja avtorskih pravic, zato je neobičajno, da je tudi on med soustanovitelji Aipe kot zaščitnice avtorskih pravic. Zanimiv je še primer Janka Čretnika, ki je v svetu Aipe z Igorjem Pedičkom predstavnik producentov. Čretnik se zasebno ukvarja z distribucijo tujih filmov, zato je vprašanje, kako bo v zavodu ščitil interese slovenskih ustvarjalcev.

Izgubljeno dovoljenje zaradi tožbe

Čeprav so Aipo ustanovila neobstoječa združenja, razen enega, in kljub temu da so bile med soustanovitelji osebe, ki delujejo v interesu uporabnikov avtorskih pravic, ne pa upravičencev, je Urad RS za intelektualno lastnino Aipi izdal dovoljenje za delovanje leta 2010. S tem dovoljenjem je bilo odpravljen začasno dovoljenje Združenju SZAS kot kolektivni organizaciji avdio ustvarjalcev. Kot je manj znano, je SAZAS pridobil začasno dovoljenje po pobudi organov Evropske komisije – Program Phare in slovenske vlade leta 2000, s čimer so poskušali preprečiti do takrat zelo razvejeno piratsko predvajanje televizijskih programov prek kablinskih sistemov. Z njimi so takrat po besedah producenta Tomaža Grubarja bogateli prav kablinski operaterji, medtem ko domači in tuji avtorji in producenti niso prejeli nobenega denarja. Šele s podpisom pogodb med Sazasom in pogodbenicam EBU (vanj so vključene evropske nacionalne televizije, tudi RTV Slovenija), zdaj VG Media (ta združuje nemške komercialne televizije), in Agico (svetovno združenje producentov), so končno začeli pobirati denar od kablinskih operaterjev. SAZAS je lahko del denarja

Odvetniška družba Grčar, o.p., d.o.o.
Šutna 52
1240 Kamnik
Slovenija
www.odvetniki-grcar.si

T: +386 (0)1 839 75 78
F: +386 (0)1 839 75 79
M: +386 (0)31 659 000
M: +386 (0)41 651 175
E: info@odvetniki-grcar.si

Družba je vpisana pri Okrožnem sodišču v Ljubljani,
vložek številka: I/34620/00
Matična številka: 1623613
ID za DDV: SI87593084
TRR odprt pri SKB, d.d.: 03171-1086351128

držal kot priznane stroške, preostali del pa je moral nakazati na prej omenjene pogodbenice (EBU, VG Media in AGICOA). Vsako leto je bilo zbrano več denarja, kar je pomenilo, da so slovenski producenti, ki so prijavili svoj repertoar Agicoi, prejeli od leta 2005 do 2010 solidno izplačana nadomestila. Ko je bilo izdano dovoljenje Aipi in s tem ukinjeno začasno dovoljenje Sazasu, pa je to pomenilo tudi ukinitve vseh nadomestil, ki so jih do takrat prejeli slovenski producenti, katerih avtorska dela so bila predvajana v tujih in domačih televizijskih programih prek kabelskih sistemov. Da je bila odločitev in izbira Urada RS za intelektualno lastnino povsem nerazumljiva, se tudi danes vedno bolj potrjuje. Količina denarja, ki ga je uspelo zbrati Aipi, je bila bistveno manjša od napovedane, sploh pa drastično manjša od zbranega denarja, ki ga je lahko do leta 2010 za lastnike avtorskih pravic zbral SAZAS. Višina nadomestil za ustvarjalce avdiovizualnih in glasbenih del se je zmanjšala kar za trikrat, s 7,6 milijona evrov na le 2,2 milijona evrov. Ali se je razlika v višini 5,2 milijona evrov preusmerila k stricem iz ozadja? Mogoče ni nepomembno dejstvo, da je v času, ko se je zgodila zgodba Aipe, telekomunikacije (kamor sodijo kabelski operaterji) in Urad za intelektualno lastnino (prejšnji direktor dr. Jurij Žurej) obvladoval Gregor Golobič s stranko Zares. To pa še ni vse, saj se je ugotovilo, kot je v svojem pismu, naslovljenem na Urad RS za intelektualno lastnino maja letos, opozoril znani producent Tomaž Grubar s Produkcijsko skupino Mangart (TV Dober Dan, Pod našo streho, Odklop ...), da ima AIPA povsem neurejen in nedokazljiv repertoar, ki je bil celo izmišljen; zastopali naj bi celo program, za katerega se je kasneje ugotovilo, da ga zastopa AGICOA, svetovno združenje filmskih in televizijskih producentov. Tako je AGICOA zaradi podelitve dovoljenja Aipi vložila tožbo proti državi, Republiki Sloveniji, in jo tudi dobila. Aipi je bilo tako leta 2010 zaradi tožbe z Agicoo odpravljeno dovoljenje za delovanje (to pomeni, da ga nikoli ni bilo), vendar ponovno dodeljeno februarja letos. Zdaj se je izkazalo, da so v obdobju, ko niso imeli dovoljenja za delovanje, še vedno zbirali denar kabelskih operaterjev. Zbrali so ga okoli 2,8 milijona evrov in celo porabili skoraj en milijon evrov samo za stroške.

AIPA, trojanski konj

Tomaž Grubar je prepričan, da imajo največ koristi od sedanjega položaja kabelski operaterji, med njimi Telemach in Telekom Slovenije. Tako jim ni treba plačevati avtorskih pravic tistim, ki jim pripadajo, predvsem so to producenti. Na novo nastale kolektivne organizacije, kot sta AIPA in IPF, ki imata celo skupnega direktorja Gregorja Štibernika, so po njegovem mnenju le »trojanski konji založnikov, lastnikov medijev in kabelskih sistemov, ki se želijo polastiti denarja naivnih avtorjev in neodvisnih producentov«.

V vodstvu Aipe menijo drugače. Predsednik Aipe in režiser Metod Pevec, ki z režiserko Majo Weiss in režiserjem Martinom Srebotnjakom zastopa v Aipi interese soavtorjev, zavrača očitke. Pojasnilo o odnosih med Aipo in Sazasom je označil za težko in neprijetno temo, za katero upa, da se bo rešila: »Avdiovizualni avtorji, predvsem filmski avtorji niso doslej imeli nobene pravice do nadomestila. SAZAS je pobiral denar na svoj način, medtem ko je AIPA pridobila licenco za pobiranje nadomestil iz avdiovizualnih del, s čimer Sazasa v ničemer ne ogrožamo, je pa res, da je bilo Sazasu s podelitvijo dovoljenja našemu zavodu odvzet del prihodkov, ki jih niso razdeljevali do oktobra 2010. Ker je šlo s strani Sazasa za učinkovite poskuse preprečevanja, da bi dobili del prihodkov, ki se niso porazdelili, smo ustanovili svojo organizacijo. Imamo red in želimo si zmanjšati stroške, toda dokler moramo plačevati odvetnike, jih ne moremo znižati. Tako ostane manj denarja za porazdelitev med avtorje in producente.« Ob tem je še potožil, da je založništvo skoraj v celoti zamrlo, ni videotek, ne kupujejo se DVD: »Avdiovizualni producenti ostajajo brez deleža dohodka, prek Aipe dobijo vsaj neko nadomestilo. Zastonj pač ne moremo živeti.« Pevec se tudi sprašuje, kako je mogoče, da je SAZAS dolga leta zastopal tudi avdiovizualne ustvarjalce, ki jih ni izplačeval, a so bili prek švicarske Agicoe izplačani štirje avdiovizualni producenti, med katerimi je tudi Tomaž Grubar. Morda bi bilo ob tem smiselno, če bi se Metod Pevec vprašal tudi o tem, kdo je bil upravičen in kdo ne in kdo je lahko prijavil svoj repertoar in kdo ga ni mogel iz preprostega razloga – ker ga pravzaprav niti nima. Trditve, da so bile med so-

ustanovitelji Aipe neobstoječe pravne osebe, je Pevec zavrnil, je pa res, kot je dodal, da med njimi ni bilo najpomembnejših. Po njegovih navedbah je bil razlog za ustanovitev Aipe povezana z ovirami, ki so jih bili deležni slovenski filmski ustvarjalci. Pomenljivo je pripomnil: »Zastopanost avdiovizualnih avtorjev pri Aipi v smislu članstva res ni optimalna. Manjka Tomaž Grubar, nekoč, brez strahu, bo tudi njega čakal denar, ki mu pripada. Smo kolektivna organizacija, ki želi delovati transparentno, odprti smo za vsakogar.«

Neupravičenost nadomestil

Na vprašanje, koliko pogodb je kot režiser podpisal s filmskimi producenti tako, da kot soavtor ni prenesel svojih pravic na producenta, ampak jih je obdržal pri sebi, nam Pevec sprva ni odgovoril, saj naj bi šlo za njegovo osebno zadevo, a vendarle dodal, da nekaterih avtorskih pravic ni prenesel v celoti. S tem je povedal, da je v vseh preostalih pogodbah prenesel pravice v celoti, zato seveda ne more pričakovati nadomestil za ustvarjalce. Da se je s podpisom pogodb odrekla avtorskim pravicam in da ji zdaj še ni povsem znano, v katerih primerih je upravičena do izplačil, nam je povedala tudi režiserka Maja Weiss. S povsem enakimi težavami se ukvarja režiser Martin Srebotnjak, ki je opozoril na sporno določilo zakona o avtorskih in sorodnih pravicah iz leta 1996, s katerim avtor ob podpisu pogodbe izgubi materialne avtorske in druge pravice, razen če v pogodbi ni določeno drugače. Pa smo spet pri nesrečni pogodbi o filmski produkciji, ki je očitno vsaj predramila, tudi Metoda Pevca. Kot smo izvedeli, je pred predstavniki različnih organizacij, ki so se zbrali na nedavnem skupnem sestanku na Uradu RS za intelektualno lastnino, potožil nad tem, da avtorji (soavtorji) umetniški del, med katerimi je tudi on, ne bodo mogli dobiti nobenih nadomestil, saj so se ob podpisu pogodb odrekli avtorskim pravicam. Tako je vendarle tudi priznal, da AIPA ne bo mogla izpolniti zavajajočih obljub, danim svojim članom in somišljenikom. Na to so nekateri tako ali tako opozarjali že vse od ustanovitve Aipe, nastale s pomočjo »virtualnih« združenj in predvsem ob asistenci Urada RS za intelektualno lastnino. ■

telemach

Po soustanovitelju Aipe Sretna Živojinovića se odkrivajo povezo-
ve med Telemachom in Aipo.

Po mnenju znanega producenta Tomaža Grubarja s Produkcijско skupino Mangart je kolektivna organizacija AIPA skupaj z Zavodom IPF le »trojanski konj založnikov, lastnikov medijev in kabelskih sistemov, ki se želijo podeliti denarja naivnih avtorjev in neodvisnih producentov«.

Odvetniška družba Grčar, o.p., d.o.o.
Šutna 52
1240 Kamnik
Slovenija
www.odvetniki-grcar.si

T: +386 (0)1 839 75 78
F: +386 (0)1 839 75 79
M: +386 (0)31 659 000
M: +386 (0)41 651 175
E: info@odvetniki-grcar.si

Družba je vpisana pri Okrožnem sodišču v Ljubljani,
vložek številka: I/34620/00
Matična številka: 1623613
ID za DDV: SI87593084
TRR odprt pri SKB, d.d.: 03171-1086351128

virtualnimi ustanovitelji do pralnice denarja

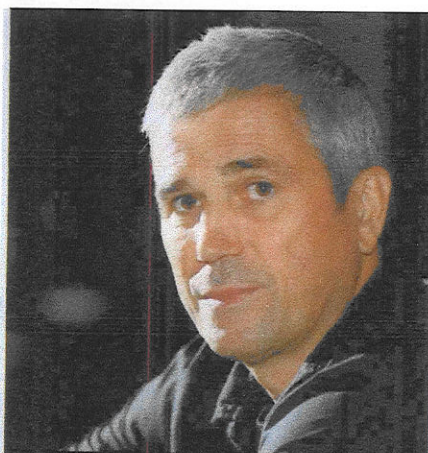
OBJAVA
17.12.12

tekst: Biserka Karneža Cerjak

Foto: Primož Lavre

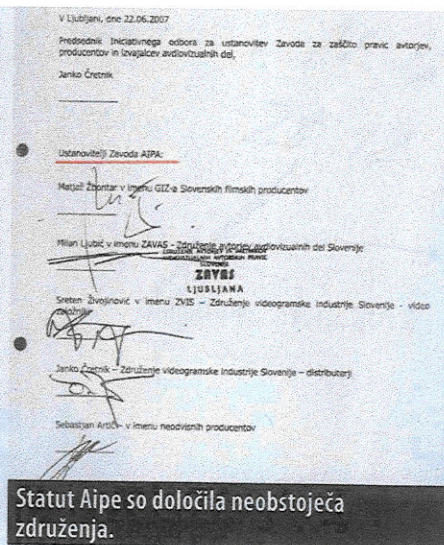
Protest vseh tistih, ki zaradi svoje lastne vpletenosti vztrajno zavračajo očitke o nezakoniti ustanovitvi Aipe, zavoda za uveljavljanje pravice avtorjev, izvajalcev in producentov avdiovizualnih del Slovenije, se vedno bolj potrjuje kot neupravičen. Nepravilnosti v zvezi z ustanovitvijo te kolektivne organizacije, ki ji predseduje znani režiser Metod Pevec, so se navsezadnje potrdile s pravno ekspertizo, ki so jo julija letos po naročilu Sazasa (Združenja skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije) pripravili strokovnjaki Inštituta za ekonomsko analizo prava s Pravne fakultete Univerze v Mariboru: red. prof. dr. Vesna Rijavec, izr. prof. dr. Martina Repas in doc. dr. Tomaž Keresteš.

»Ugotavljamo, da Zavoda AIPA niso ustanovili upravičeni ustanovitelji,« se glasi zapis ekspertov v ekspertizi, v kateri natančno navajajo, da je bilo z vpogledom na strani Ajpesa mogoče ugotoviti, da pravna oseba gospodarsko interesno združenje s firmo »GIZ – slovenskih filmskih producentov« ne obstaja, niti »ZVIS – Združenje videogramске industrije Slovenije – video založniki« ali »Združenje videogram-

Režiser Metod Pevec bi moral kot predsednik Aipe pokazati pooblastila, ki so jih od svojih članov prejeli soustanovitelji tega zavoda.

ske industrije Slovenije – distributerji». Kot še navajajo naprej, z vpogledom ni bilo mogoče potrditi niti obstoja »Zavasa – Združenje avtorjev avdiovizualnih del Slovenije« ali »Združenja avtorjev in imetnikov avdiovizualnih avtorskih pravic Slovenije ZAVAS Ljubljana«, kot izhaja iz uporabnega žiga pravne osebe. »To pomeni, da so Matjaž Žbontar, Milan Ljubič, Sreten Živojinović in Janko

Statut Aipe so določila neobstoječa združenja.

Čretnik ob podpisovanju Zavoda AIPA nastopali v imenu in za račun neobstoječih pravnih oseb, temeljni pogoj za ustanovitev zavoda pa ni bil izpolnjen,« se glasi mnenje članov inštituta. Zato se upravičeno sprašujemo, kako je mogoče, da je Zavod AIPA, ki so ga torej ustanovila neobstoječa združenja, lahko dobil delovno dovoljenje Urada RS za intelektualno lastnino.

2. **Silvester Šurla**, odgovorni urednik tednika Reporter, Prava smer, d.o.o., Dunajska 5, Ljubljana

PRITOŽBA

zaradi kršitve Kodeksa novinarjev Slovenije, s predlogom, da Novinarsko častno razsodišče sprejme sklep, s katerim kršitve ugotovi.

Obrazložitev:

V reviji Reporter je novinarka Biserka Karneža Cerjak dne 4.12.2012 objavila novinarski članek z naslovom »AIPA, pralnica stricov iz ozadja?« (v nadaljevanju tudi: prvi članek), dne 17.12.2012 pa članek z naslovom »Z virtualnimi ustanovitelji do pralnice denarja« (v nadaljevanju tudi: drugi članek).

1.

Članek obravnava in problematizira Zavod AIPA, predvsem zaradi zatrjevanih nepravilnosti, povezanih z ustanovitvijo zavoda. Novinar ima sicer vso pravico, da o nečem, kar ne razume, piše zgrešeno. Ima tudi pravico do mnenja, četudi napačnega. Nima pa pravice namernega izkrivljanja dejstev in na podlagi neresničnih dejstev izpeljati žaljiva mnenja ali komentarje – zlasti, če so bila pred tem novinarju dana vsa pojasnila in odgovori na vprašanja.

Rakovec hiti s potrditvijo letnega poročila in sklicem skupščine

Matjaž Polanič

Predsednik uprave Triglava Matjaž Rakovec si, kot kaže, intenzivno prizadeva, da bi še pred nastopom mandata novih nadzornikov pripravil teren za sklic skupščine in da bi nadzorni svet še v svoji trenutni sestavi potrdil letno poročilo ter s tem tudi nagrado upravi.

Člani nadzornega sveta Zavarovalnice Triglav se bodo danes predvidoma še zadnjič sestali v trenutni sestavi in odločali o potrditvi letnega poročila za leto 2012. Ali bodo nadzorniki letno poročilo tokrat potrdili, ni mogoče napovedati. To bo namreč v veliki meri odvisno od predsednika uprave Triglava Matjaža Rakovca, ki bo moral nadzornikom še pred potrditvijo letnega poročila razjasniti nekatere nejasnosti o lanskoletnem poslovanju. Med drugim so nadzorniki od Rakovca že na zadnji seji zahtevali, da jim razkrije točen podatek o dejansko pobranih in ne le fakturiranih oziroma knjiženih premijah. Lani so se namreč kosmate premije v Zavarovalnici Triglav znižale za kar sedem odstotkov, v nekaterih hčerinskih zavarovalnicah na Balkanu pa še za bistveno več.

Kot smo razkrili v Dnevniku, si je Rakovec prizadeval, da bi nadzorniki obširno letno poročilo in s tem tudi nagrado upravi (ta je vezana na sprejem letnega poročila) potrdili že na seji minuli četrtek. Toda nadzorniki so si za preučitev poročila, podobno kot v minulih letih, vzeli dodaten čas, saj letno poročilo matične družbe obsega kar 274 strani, letno poročilo Skupine Triglav pa še 29 strani več.

Milijonske izgube na Balkanu

Hkrati s potrditvijo letnega poročila je Rakovec želel že na zadnji seji dobiti tudi soglasje nadzornikov za dokapitalizacijo nekaterih hčerinskih zavarovalnic, ki so lani poslovale z visoko izgubo. Toda nadzorniki tega predloga po hitrem postopku niso želeli potrditi

in tudi na današnji seji o tem predvidoma ne bodo odločali. Po navedbah naših virov naj bi bile razmere najbolj problematične v beograjskem Triglavu Osiguranju. Čeprav je uprava Triglava še do nedavnega ocenjevala, da ima srbska zavarovalnica dovolj kapitala, naj bi bila zdaj potrebna kar šest milijonov evrov visoka dokapitalizacija. Samo lani je namreč Triglav Osiguranje Beograd ob 20 milijonih evrov prihodkov ustvaril kar štiri milijone evrov izgube, kljub že izvedeni dvomilijonski dokapitalizaciji pa se je kapital te zavarovalnice znižal na vsega dobrih 20 milijonov evrov.

Z vedno več težavami se Triglav sooča tudi na Češkem, kjer je njihova hčerinska zavarovalnica ob nekaj več kot 30 milijonih evrov prihodkov ustvarila 2,5 milijona evrov izgube. Z 1,3 milijona evrov izgube je lansko leto zaključila tudi podgoriška zavarovalnica Lovćen, ki je še leto prej poslovala z milijonom evrov dobička. Milijonsko izgubo je lani zabeležil tudi zagrebški Triglav Osiguranje, ki pa se mu je lani kapital kljub temu povzpел za milijon evrov. Med posameznimi hčerinskimi družbami pa je lani najvišjo izgubo, in sicer kar 21 milijonov evrov, ustvaril holding Triglav INT, na katerega je Zavarovalnica Triglav že pred časom prenesla vse svoje hčerinske zavarovalnice na Balkanu.

Hitenje s sklicem skupščine

Vse več pa je znamenj, da si Rakovec prizadeva tudi za čim hitrejšo izvedbo skupščine, na kateri država zaradi kršitve zakona o prevzemih ne bo

smela glasovati. Že na zadnji seji in še pred potrditvijo letnega poročila naj bi Rakovec skušal potrditi tudi predlog za imenovanje revizorja, čeprav revizijska komisija o tem sploh še ni odločala. S potrditvijo tega predloga bi Rakovec dejansko dobil tudi možnost za sklic skupščine mimo novih nadzornikov, ki so bili s podporo strank SDS in NSi imenovani na zadnji skupščini in ki bodo svoj mandat nastopili v začetku prihodnjega tedna.

Toda razplet naslednje skupščine Triglava je zelo negotov, saj so očitno tudi mali delničarji razdeljeni v dva tabora. V prvem je nekaj več kot štiri odstotke malih delničarjev, zbranih okoli društva MDS Rajka Stankovića, ki si aktivno prizadevajo za sklic izredne skupščine, na kateri bi delničarji predčasno razrešili nadzornike. V drugem taboru sta Alta Skupina in švedska družba za upravljanje East Capital, ki se doslej nista želeli pridružiti zahtevi za zamenjavo nadzornikov. Sam noben od obeh taborov sicer nima dovolj delnic za predčasni odpoklic nadzornikov, saj je za to potrebna 75-odstotna podpora na skupščini. Na drugi strani bi Alta Skupina in East Capital po predčasnem odpoklicu članov nadzornega sveta bodoči nadzorni svet največje slovenske zavarovalnice lahko oblikovali izključno po svojih željah, saj je za to potrebna le navadna večina glasov. V njun tabor poznavalci prište-

Žogica ponovno pri upravi

Čeprav si Matjaž Rakovec že dlje časa prizadeva, da bi odločitev o tem, ali sodelovati ali ne pri dokapitalizaciji Abanke Vipe, prepustil kar nadzornemu svetu in s tem nanj prenesel tudi odgovornost, mu to, kot kaže, ne bo uspelo. Nadzorni svet Triglava je namreč na zadnji seji upravi naložil, naj v fazi skrbnega

Triglav
Triglav
Beograd
Triglav
Brno
Lovćen
Podgorica
Triglav
Zagreb
Triglav
Banja Luka
Triglav
Skopje
Triglav
Sarajevo
Lovćen
Podgorica

vajo t
kim o
Triglav
Croat
ni zn
najve
lasti, s
ciarni

preg
pom
odlo
sezn
Rako
na d
saj b
Zavar
skup